

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: La Rioja Alta, SA, strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG, druga strona postępowania przed izbą odwoławczą

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w związku z art. 53 ust. 1 lit. a) i b) tego samego rozporządzenia — Graficzny znak towarowy zawierający elementy słowne „VILLA ALBERTI”

Decyzja Wydziału Unieważnień: uwzględnienie wniosku o unieważnienie

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w związku z art. 53 ust. 1 lit. a) i b) tego samego rozporządzenia.

Skarga wniesiona w dniu 18 września 2013 r. — May przeciwko OHIM — Constantin Film Produktion (WINNETOU)

(Sprawa T-501/13)

(2013/C 336/59)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Karl May Verwaltungs- und Vertriebs- GmbH (Bamberg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Pejman)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Constantin Film Produktion GmbH (Monachium, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej z dnia 9 lipca 2013 r. w sprawie R 125/2012-1;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Słowny znak towarowy „WINNETOU” dla towarów i usług z klas 3, 9, 14, 16, 18, 21, 24, 25, 28, 29, 30, 39, 41, 42 i 43 — zgłoszenie nr 2 735 017

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Constantin Film Production GmbH

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Artykuł 52 ust. 1 lit. A) w związku z art. 7 rozporządzenia nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: Oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Unieważnień i częściowe unieważnienie wspólnotowego znaku towarowego

Podniesione zarzuty: Naruszenie zasady autonomii i niezależności wspólnotowego znaku towarowego i systemu wspólnotowych znaków towarowych oraz naruszenie art. 76 i art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 23 września 2013 r. — Włochy przeciwko Komisji

(Sprawa T-510/13)

(2013/C 336/60)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciele: P. Gentili, avvocato dello Stato, G. Palmieri, pełnomocnik)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności ogłoszenia o konkursach otwartych EPSO/AD/260/13, 261/13, 262/13, 263/13, 264/13, 265/13, 266/13, mających na celu utworzenie list rezerwowych na stanowiska tłumaczy języka duńskiego, angielskiego, francuskiego, włoskiego, maltańskiego, niderlandzkiego, słoweńskiego, opublikowanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 11 lipca 2013 r. nr C 199 A;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Żądania i główne argumenty pokrywają się z podniesionymi w sprawie T-275/13, Włochy przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 23 września 2013 r. — Braun Melsungen przeciwko OHIM (SafeSet)

(Sprawa T-513/13)

(2013/C 336/61)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: B. Braun Melsungen AG (Melsungen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokat M.C. Seiler)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 czerwca 2013 r.;
- zmianę zaskarżonej decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 czerwca 2013 r. poprzez uchylenie odmownej decyzji OHIM z dnia 25 czerwca 2012 r.;
- zmianę zaskarżonej decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 czerwca 2013 r. poprzez nakazanie dalszego prowadzenia postępowania rejestracyjnego;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w związku z postępowaniem odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „SafeSet” dla towarów z klasy 10 – zgłoszenie nr 1 0549 368

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 2, a także art. 75 i 76 rozporządzenia nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 25 września 2013 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-515/13)

(2013/C 336/62)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad, Abogado del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz
- Obciążenie pozwanej instytucji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga wniesiona została na decyzję Komisji C(2013) 4426 wersja ostateczna z dnia 17 lipca 2013 r. w sprawie

systemu podatkowego stosowanego do niektórych umów leasingu finansowego, zwanego również hiszpańskim systemem leasingu podatkowego [Pomoc państwa SA.21233 (11/C) (ex NN/11, ex CP 137/06)]. W omawianej decyzji uznano za pomoc państwa dla zgrupowań interesu gospodarczego niezgodną z rynkiem wewnętrznym środki wynikające z art. 115 ust. 11 *texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades* [tekstu jednolitego ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych] (wcześniejsza amortyzacja leasingowanych aktywów), ze stosowania systemu opodatkowania za tonaż przedsiębiorstw, statków lub działalności niekwalifikowalnej, oraz z art. 50 ust. 3 *Reglamento del Impuesto de Sociedades* [rozporządzenia w sprawie podatku dochodowego od osób prawnych].

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 107 TFUE ze względu na to, że badane w zaskarżonej decyzji przepisy nie spełniają żadnego z wymogów niezbędnych do uznania ich za pomoc państwa, ponieważ nie ma żadnego czynnika wybiórczości w korzyści podatkowej, z której mogą korzystać wszyscy potencjalni inwestorzy z wszystkich sektorów gospodarki, bez żadnych narzuconych z góry wymogów; nie zachodzi również zakłócenie lub ryzyko zakłócenia konkurencji, ponieważ nie można uznać, że dostępna dla wszystkich bez jakiegokolwiek dyskryminacji (nawet ze względu na przynależność państwową) korzyść wzmacnia lub może wzmacniać pozycję konkurencyjną określonych sektorów lub przedsiębiorstw, ze szkodą dla ich konkurentów, gdyż każdy inwestor mógł brać udział w strukturach tzw. SEAF i osiągać oferowane przez niego korzyści. W związku z tym nie ma również oddziaływania na handel między państwami członkowskimi, w zakresie w jakim udziałowcy (lub akcjonariusze) danego podmiotu nie prowadzą żadnej działalności na rynku.

2) Zarzut drugi, podniesiony pomocniczo, dotyczący naruszenia zasad równego traktowania, uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa, w związku z czym na podstawie art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE nie należy zarządzać zwrotu pomocy.

Postanowienie Sądu z dnia 10 września 2013 r. — Aeroporia Aigaiou Aeroporiki i Marfin Investment Group Symmetochon przeciwko Komisji

(Sprawa T-202/11) ⁽¹⁾

(2013/C 336/63)

Język postępowania: angielski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 160 z 28.5.2011.